

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/663/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213227485
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7213227485.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Orange Slovensko, a.s. so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti žalovanému L. P., O. V. L. Z. XX, M., K. D. X. B., zamestnankyňou Okresného súdu Košice II, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného 1. Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Seberíniho 9, Bratislava, IČO: 42 264 979 a 2. Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, v konaní o zaplatenie 317,10 € istiny s prísl., o odvolaní 2. vedľajšieho účastníka proti rozsudku 25C/50/2014-75 z 15.5.2014 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi konania.

Vedľajší účastník konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalovanému uložil povinnosť žalobcovi 178,10 € spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z istiny od 3.7.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I.), prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II.) a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (III).

V rozhodnutí o. i., poukázal na skutočnosť, že žalobca so žalovaným uzavrel 17.1.2012 Zmluvu o pripojení na poskytovanie elektronickej komunikačnej služby cez pevné pripojenie č. A6107470 a Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A6107447, spolu s Dodatkom k Zmluve č. A6107447 z 17.1.2012, na základe ktorých žalovanému požičal mikroprocesorovú kartu - SIM kartu (2 kusy), čím žalovanému umožňuje využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. Uviedol, že pohľadávka žalobcu pozostáva z neuhradených služieb vo výške 178,10 eur vyfakturovaných v období 2012/02 až 2012/04 a z nároku na zaplatenie sumy 139 eur, ktorý si žalobca uplatňuje titulom náhrady škody, ktorá mu preukázateľne vznikla. Z jednotlivých faktúr predložených žalobcom zistil, že faktúrou č. 5152618392 bola žalovanému vyúčtovaná suma 273,68 eur, faktúrou č.5152617709 suma 158,87 eur, faktúrou č. 5156028973 suma 30,89 eur, faktúrou č. 5156028277 suma 3,36 eur, faktúrou č. 5159459563 sumu 3,98 eur, faktúrou č. 5159459645 sumu 1,33 eur, faktúrou č. 5159461017 sumu 5,99 eur. Z listu nazvaného pokus o pokonávku vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlhovanej sumy na tento nereagoval ani čiastočnou úhradou pohľadávky, preto si žalobca uplatnil svoje právo súdnou cestou. Vychádzajú z § 43 ods.2, 43 ods.12 z. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v platnom znení, bodu 4.4 písm. a), čl. 17 bodu 17.4 VP žalobcu, 262 ods.1,2 Obch. zákonníka, § 51, § 420 ods. 1, § 563, § 517 ods.1 a 2, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení účinnom od 1.1.2009 (ich znenie citoval) urobil záver, že predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie ceny za služby, ktoré žalobca poskytol žalovanému na základe Zmlúv o pripojení a na náhradu škody, ktorá žalobcovi vznikla porušením povinností zo strany žalovaného. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili 17.1.2012 dve Zmluvy o pripojení v zmysle zák. č. 610/2003 Z.z., na základe ktorých žalobca zapožičal žalovanému 2 kusy SIM kariet, ktoré mu umožňovali používať verejné telekomunikačné služby a poskytol žalobcovi zariadenia za

zvýhodnené (akciové) ceny. Konštatoval, že žalovaný sa zaviazal za poskytnuté služby platiť odplatu na základe faktúr, ktoré mu žalobca vystaví, a že žalobca vystavil žalovanému faktúry za obdobie 02/2012 - 04/2012, ktoré žalovaný neuhradil v lehote splatnosti. Na základe vykonaného dokazovania zistil, že medzi žalobcom a žalovaným vznikla tzv. spotrebiteľská zmluva podľa § 52 OZ a po vyhodnotení záverov vykonaného dokazovania jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach, posúdiac ich podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení urobil záver, že žalovaný do dnešného dňa žalobcovi nezaplatil faktúry a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 178,10 € titulom úhrad za poskytnuté služby a s prihliadnutím na omeškanie žalovaného s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v súlade s cit. zák. ustanoveniami určený vo výške 9 % ročne počnúc dňom nasledujúcim po dni uvedenom v pokuse o pokonávku, t.j. dňa 3.7.2012 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti, t.j. vo výške 139 eur, ktorú si žalobca uplatnil titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie ako rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu, súd žalobu ako neodôvodnenú zamietol, keďže mal za to, že medzi škodou požadovanou žalobcom vo výške 139 eur a porušením povinnosti žalovaným vyplývajúcou mu z jednotlivých ust. vyššie uvedených Zmlúv zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby nie je príčinná súvislosť. O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. (jeho znenie citoval) a vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol vo vzťahu k predmetu konania len čiastočne úspešný, t.j. pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaného, je približne rovnaký, (žalobca úspešný 53,17 % a žalovaný 43,83 %) súd mal za to, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vo vzťahu k trovám konania medzi žalobcom a VÚ1 a 2 na strane žalovaného rozhodol, že im náhradu trov konania nepriznáva, keďže aj žalovaný mal v konaní úspech čiastočný.

Proti tretiemu výroku rozsudku, ktorým súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (III.) v zákonnej lehote podal odvolanie VÚ2. V odvolaní okrem iného uviedol ako súd rozhodol o trovách konania s odôvodnením podľa § 142 ods.2 O.s.p. t.j. tak, že pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaného je približne rovnaký, žalobca úspešný 53,17% a žalovaný 43,83%, pričom mal za to, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a vo vzťahu k trovám konania medzi žalobcom a VÚ1,2 rozhodol, že VÚ náhradu trov konania nepriznáva, keďže aj žalovaný mal v konaní úspech čiastočný. Uviedol, že ako vyplýva z vykonaného dokazovania a odôvodnenia rozsudku žalobca podal návrh na zaplatenie 178,10 € ako ceny za využitie telekomunikačných služieb a na zaplatenie náhrady škody 139 €, spolu 317,10 € zo Zmluvy o pripojení č. A6107470 a Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A6107447, spolu s Dodatkom k Zmluve č. A6107447 z 17.01.2012. Poukázal na podanie VÚ2 z 2.5.2014, z ktorého vyplýva, že po oznámení vstupu do konania 23.4.2014 a oboznámení sa s predmetom konania sa jeho vstup týka, len časti konania, v ktorej žalobca ako dodávateľ služby uplatnil voči žalovanému ako spotrebiteľovi neprijateľné podmienky zo spotrebiteľskej zmluvy vo výške zmluvnej pokuty, ktorú modifikoval do náhrady škody vo výške 139 €. Poukázal na odôvodnenie rozsudku v časti náhrady škody vo výške 139 €, ktorú súd zamietol potom ako konštatoval, že nie sú splnené predpoklady všeobecnej zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 OZ, čím sa stotožnil s právnym názorom VÚ2 na strane žalovaného vyjadrenom v podaní zo dňa 23.4.2014. Poukázal na vyslovený právny názor súdu vyjadrený v rozsudku a následne aplikovanom pri určení trov konania VÚ, z vyššie uvedeného ust. O.s.p. nevyplýva možnosť čiastočného vstupu do konania ale iba do celého konania a že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva ako sa súd vysporiadal s nárokom VÚ na strane žalovaného, na náhradu ním vyčíslených trov konania, ktoré boli vyčíslené právnym zástupcom v podaní vo veci zo dňa 23.4.2014 v hodnote 49,28 €. Argumentoval uznesením KS v Prešove č.k. 3Co/73/2013 z 3.7.2013, uznesenie KS Banská Bystrica č.k. 16Co/182/2013 z 23.10.2013. Uviedol, že žalobca v prejednávanej veci spojil do žaloby dva skutkovo a právne samostatné nároky, jedným bol nárok na tzv. hovorné a druhým nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty transformovanej na náhradu škody, a že VÚ2 vstúpil do konania na podporu spotrebiteľa len v rozsahu, v ktorom boli žalobcom porušované spotrebiteľské práva a v tejto časti bol plne úspešný, pričom rozsah pôsobenia v konaní o viacerých nárokoch mohol VÚ určiť až po oboznámení sa so žalobou. Je toho názoru, že na strane žalovaného mal v konaní voči žalobcovi v časti, v ktorej namietal porušenie práv spotrebiteľa (ochrana práv spotrebiteľa je jeho jediným predmetom činnosti) plný procesný úspech t.j. vo výške 139 €, z ktorého vychádzal aj právny zástupca VÚ2 pri určení trov právneho zastúpenia vo výške 49,28 €. Poukázal na čl. 47 Ústavy SR a ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. v zmysle, ktorého má VÚ rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda aj právo dať sa zastúpiť advokátom v súlade s § 24 a § 25 ods. 1 O.s.p., realizujúc tak ústavné právo na právnu pomoc pred súdmi a vzhľadom na jeho procesný úspech mal mu súd priznať plnú náhradu trov konania v ním vyčíslenej výške v súlade / vid' uznesenie KS Prešov č.k. 14Co/1/2013 zo dňa 21.6.2013/. Namietal, že z odôvodnenia rozsudku nie je možné vyvodit' akými

právnymi úvahami a následne zákonnými ustanoveniami sa súd riadil, keď VÚ na strane žalovaného nepriznal trovy konania, čo absentuje aj v samotnom výroku rozsudku, považujeme napadnutý rozsudok za nepreskúmateľné rozhodnutie, nakoľko rozhodnutie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, čím prvostupňový súd odňal účastníkovi konania právo konať pred súdom spočívajúce v možnosti podať vo veci kvalifikovane odôvodnené odvolanie. Uviedol, že VÚ1 si neuplatňuje nárok na náhradu trov konania, neoboznamuje sa s obsahom konkrétneho spisu a tým nenapíňa zákonodarcom sledovaný cieľ ochrany spotrebiteľa. Navrhol, aby súd vo veci preferoval odborný prístup so znalosťou konkrétneho prípadu a aby odvolací súd napadnutý rozsudok č.k. 25C/50/2014 z 15.5.2014 preskúmal a v zmysle ust. § 221 O.s.p. vydal uznesenie, ktorým by rozsudok v časti výroku o trovách konania zruší a vec sa mu vracia na ďalšie konanie a priznal náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p., v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1, 3 O.s.p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie. VÚ2 uplatnený odvolací dôvod nie je daný aj keď ten v odvolaní výslovne neuvádza, uvedené skutočnosti uvedené je možné podriaďiť pod § 205 ods. 2 písm. a), f) O. s. p.

Vzhľadom na námietku žalobcu, že napadnuté rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné, s prihliadnutím na § 221 ods. písm. f) ods. 1 O. s. p. a skúmal, či v konaní nedošlo k namietanej tzv. inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. O vadu tejto povahy ide tiež v prípade nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu (R 111/1998). Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho a z akých dôvodov sa navrhovateľ (žalobca) domáhal, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Odôvodnenie rozhodnutia súdu musí stručne a jasne objasniť skutkový a právny základ rozhodnutia. Nemusí však dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p.. Vzhľadom na argumentáciu odvolateľa treba poukázať na rozdiel medzi (na jednej strane) rozhodnutím, ktoré nemá náležitosti predpokladané v § 157 ods. 2 O.s.p. a je z tohto dôvodu nepreskúmateľné a (na druhej strane) rozhodnutím, ktoré tieto náležitosti má, je však vecne nesprávne. Ak súd svoje rozhodnutie dostatočne odôvodní (vysvetlí), rozhodne ale na základe nesprávnych skutkových alebo právnych záverov, nejde o rozhodnutie nepreskúmateľné. V preskúmvanej veci súd v odôvodnení rozhodnutia uviedli rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísali priebeh konania, stanoviská oboch procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, úvahu súdu vedúcu k záverom, na podklade ktorej rozhodol, a tiež odkazy na ustanovenia právnych predpisov, ktoré aplikovali a to aj v jeho napadnutej časti týkajúcej sa trov konania a preto dospel k záveru, že skutkové a právne závery nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a k vytýkanej vade nedošlo.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

Na zdôraznenie správnosti dopĺňa tieto dôvody a uvádza, že v prejednávanej veci trovy vynaložené VÚ2, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že VÚ - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že jeho výdavkami sú výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný VÚ je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. VÚ má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má VÚ rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup VÚ do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ VÚ, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesijná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako VÚ, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako VÚ a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O.s.p. ustanovenie o trovách konania pred súdom prvého stupňa platí i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech ale žiadne trovy mu v súvislosti s týmto konaním nevznikli a žalovaný aj VÚ2 nemali v konaní úspech, preto nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.